

Dagsins tekstur

Triðja sunnudag eftir trinitatis

Kollekt. Latum okkum øll biðja:

Harra, vár Guð, himmalski faðir! Vit játta fyrri tær, at vit øll sum vilstir seyðir hava latið okkum føra burtur av rættum vegi av Sátan og okkara egna syndiga holdi, og vit biðja teg, ver okkum náðigur, fyrigev okkum allar syndir okkara fyrri sonar tíns Jesu Krists skuld og vek tú hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit halda fast við orð títt við sannari avnøktan og trúgv og soleiðis verða varðveitt í tínum kristna kirkjuliði til seinastu stund okkara og at enda verða sæl um ævir fyrri váran harra Jesus Krist, einborna son tín, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni, 9. kap. 1.-18. v.

Men Saul, sum enn froysti hótir og manndráp móti lærusveinum Harrans, fór til húsvepstin og bað hann um bræv til Damaskus til samkomuhúsið har, fyrri at hann, um hann hitti nøkur, sum hoyrdu til »vegin«, menn ella konur, kundi føra tey í bondum til Jerúsalem. Men tá ið hann á ferðini var komin nær til Damaskus, ljómaði knappliga eitt ljós av himni um hann; og hann fell til jarðar og hoyrði eina rødd siga við seg: »Saul, Saul, hví søkir tú at mær?« Men hann segði: »Hvør ert tú, Harri?« Og hann svaraði: »Eg eri Jesus, sum tú søkir at. Men státt upp og far inn í staðin, og har skal tær verða sagt, hvat tú eigur at gera.« Men menninir, sum vóru í ferðini við honum, stóðu málleysir; teir hoyrdu fullvæl røddina, men sóu ongan. Og Saul reistist upp av jørðini; men tá ið hann læt eyguni upp, sá hann einki, og teir leiddu hann við hondunum og fóru við honum inn í Damaskus. Og tríggjar dagar sá hann einki, og hann hvørki át ella drakk. Men í Damaskus var ein lærusveinur, sum æt Ánánias, og Harrin segði við hann í eini sjón: »Ánánias!« Og hann segði: »Sí, her eri eg, Harri!« Men Harrin segði við hann: »Státt upp og far í ta gøtuna, sum kallast hin beina, og spyr í húsinum hjá Judasi eftir einum manni frá Tarsus, sum eitur Saul; tí, sí, hann biður. Og hann hevur í eini sjón sæð ein mann, sum eitur Ánánias, koma til sín og leggja hendurnar á seg, so at hann kundi fáa sjónina aftur!« Men Ánánias svaraði: »Harri, eg havi hoyrt av mongum um henda mann, hvussu nógv ilt hann hevur gjørt tínum heilagu í Jerúsalem. Og her hevur hann í umbóði frá húsvepstunum at binda øll tey, sum ákalla navn títt.« Men Harrin segði við hann: »Far tú, tí at hesin maður er mær eitt útvalt slát til at bera navn mítt fram fyrri heidningar og kongar og Ísraels børn; tí at eg vil sýna honum, hvussu mikið hann eigur at líða fyrri navns míns sakir.« Og Ánánias fór tá avstað og kom inn í húsið og legði hendurnar á hann og segði: »Saul, bróðir, Harrin hevur sent meg, Jesus, tann, sum birtist fyrri tær á veginum, sum tú komst, til tess at tú skalt fáa sjón tína aftur og verða fylltur við heilagum anda.« Og alt fyrri eitt fell tað ein og skól frá eygum hansara, og hann fekk sjónina aftur; og hann stóð upp og varð doyptur.

Hetta heilaga evangelið skivar Lukas evangelistur, 15. kap. 11. v. og út.

Og [Jesus] segði: »Ein maður átti tveir synir. Og hin yngri teirra segði við faðirinn: »Faðir, gev mær tann partin av ognini, sum mær líknast.« Og hann býtti góðsið millum teirra. Og ikki mangar dagar eftir hetta savnaði hin yngri sonurin alt saman og fór burtur í eitt fjarlagið land, og har oyddi hann burtur og sána í einum óryggiligum levnaði. Men tá ið hann hevði forkomið øllum burtur, kom hørð hungursneyð um hetta sama land, og hann fór at líða neyð. Og hann fór til ein bónda har í landinum og helt seg afturat honum, og hesin sendi hann út á mark sína at sita hjá svínunum. Og hann vildi fegin fylla bók sín av tí dravi, sum svínini ótu; men eingin gav honum nakað. Tá gekk hann í seg sjálvan og segði: »Hvussu mangir bønarmenn hjá faðir mínum hava ikki yvirflóð av mati, men eg doygi her í hungri! Eg vil standa upp og fara til faðirs míns og siga við hann: »Faðir, eg havi syndað ímóti himlinum og ímóti tær; ikki eri eg longur verður at eita sonur tín; lat meg sleppa at vera sum ein av bønarmönnum tínum.« Og hann reistist og tók at ganga til faðirs síns. Men

Ved Sjúrður í Sjúrðastovu bisættelse fra sygehusets kapel i Assens

Lige hjemkommet fra bisættelsen af Sjúrður M. Olsen (i Sjúrðastovu), født og opvoksen i Vestmanna.

Sjúrður døde lørdagmorgen den 4. juni 1994, 63 år gammel på Assens Sygehus. Bisættelsen fandt sted torsdag den 9. juni 1994 fra Sygehuskapellet i Assens.

Pastor Keld Schelander som forestod bisættelsen talte meget smukt og varmt ud fra Salmernes bog, kapitel 23. Herudover fortalte præsten om familieleven, hvordan Sjúrður ofrede sig for familien – deltog aktivt i hans døtres interesser i og udenfor hjemmet.

Vi som kendte Sjúrður i opvæksten genkendte præstens udlægning af mennesket Sjúrður: rolig, naturlig, ærlig overfor sig selv og omgivelserne.

Herefter fortalte præsten om hvordan Sjúrður havde deltaget aktivt i fritidslivet i Assens bl.a. Roklubben's mangeartede aktiviteter.

Fra 1966 havde Sjúrður været ansat som maskinmester på Assens Sygehus, en stilling han havde beklædt indtil han for kort tid siden gik på efterløn.

Båren blev båret ud af kapellet under salmen »Dejlige er jorden«.

Efter bisættelsen samledes følget i hjemmet på Odensevej 47 A i Assens til en mindehøjtidelighed.

I hjemmet blev der sagt mange pæne ord om Sjúrður af personer, som havde haft nær tilknytning til ham og familien. De fortalte om den hjælp Sjúrður altid påtog sig i forbindelse med aktiviteter som bl.a. foregik i Roklubben – og personlig hjælp når nogen trængte til en hjælpende hånd.

Det var en smuk bisættelse med mange blomster og kranser samt mindehøjtidelighed i Sjúrður's hjem.

Som færing og nabosøn til Sjúrðastovu i Vestmanna kunne jeg forlade Assens med den overbevisning om, at have deltaget i en bisættelse og mindehøjtidelighed for en færing, som har været meget afholdt som mand, far samt positiv respekteret blandt mennesker han havde været iblandt i Assens. Ære være Sjúrður's minde.

Gunhild og Axel Johannesen,
Trautnersvej 4,
4180 Sorø

Blindastovnur Føroya

hevur opið mánadag–fríggjadag kl. 9–16.
Telefonnr: 18222 og 19238.

meðan hann enn var langt burtur, sá faðir hansara hann og tókti stórliga synd í honum; og hann kom rennandi og hálsfevndi hann og kysti hann. Men sonurin segði við hann: »Faðir, eg havi syndað ímóti himlinum og ímóti tær; ikki eri eg longur verður at eita sonur tín.« Men faðirinn segði við húsakallar sínar: »Farið eftir teimum bestu klæðunum og latið hann í tey, og setið ring á fingurin á honum og gevið honum skógvar upp á fótturnar; og farið eftir gøðingarkálvinum og drepjið hann, og latum okkum eta og vera glaðar! Tí at hesin sonur mín var deyður og er livnaður aftur, hann var farin og er fingin aftur.« Og teir tóku at halda sær á gaman. Men hin eldri sonur hansara var úti á markini; og tá ið hann kom heim og nærkaðist húsinum, hoyrði hann spel og dans. Og hann rópaði ein av húsakallunum til sín og spurdi hann, hvat hetta hevði at týða. Men hann segði við hann: »Bróðir tín er komin, og faðir tín hevur drepjið gøðingarkálvin, av tí at hann hevur fingið hann heilan aftur.« Tá varð hann illur og vildi ikki fara inn. Faðir hansara fór tá út og bað hann. Men hann svaraði og segði við faðirinn: »Sí, í so mong ár havi eg nú tænt tær og havi aldri gjørt ímóti boðum tínum; og mær hevur tú aldri givið so frægt sum ein eitt smálamb, so at eg kundi fáa mær ein stuttleika saman við vinum mínum! Men tá ið hasin sonur tín er heim aftur komin, sum hevur oytt burtur ognir tínar við skjólkjum, nú drepur tú gøðingarkálvin til hansara!« Men hann segði við hann: »Sonur mín, tú ert altíð hjá mær, og alt mítt er títt; men nú áttu vit at hildið okkum at gamni og at verið glaðir, tí at hesin bróðir tín var deyður og er livnaður aftur, var farin og er fingin aftur.«

Andlát

9. juni:
Sam Olsen í Vági, 71 ár.

10. juni:
Hans Petur í Brekkunum, Hósvík, 83 ár.

13. juni:
Sofus Bech í Porkeri, 72 ár.
Eivind Gudmundsen, Glyvrrar, 76 ár.
Sigga Michelsen í Klaksvík, ættað úr Leirvík, 73 ár.
Annelina Andersen, Odense, dóttur Palles Bager, 57 ár.

14. juni:
Høgni Joensen, Tvøroyri, 76 ár.
Selma Drangberg, Skopun, 80 ár.

15. juni:
Jógvan Vang, Hvalba, 75 ár.

Grunnur Volker I. Behrens til áminningar

Grunnurin letur aftur í ár eitt stuðulsfæ á kr. 6.000.-
Stuðulsfæið verður bert latið ungum føroyskum tónleikarum, sum eru í hægri útbúgving (t.e. eru innskrivaði á konservatorium, lærardum tónlistaháskúlam o. líkn.)

Umsóknarfreist: 1. juli 1994.

Konsertfelagið
Postboks 1107
FR-110 Tórshavn

Eyka stuðulsfæ til amatør sangsolist:

Í samband við at 10 ár eru liðin síðani grunnurin varð stovnaður, verður latið eitt eyka fæ á kr. 6.000 til ein solo amatersangara. Stuðulin er ætlaður til eitthvørt skeið uttanlands, sum kann menna viðkomandi sangara.

Umsóknarfreist: 1. juli 1994.

Konsertfelagið
Postboks 1107,
FR-110 Tórshavn

Grunnur Volker Behrens til áminnis varð stovnaður av Konsertfelagnum, hvørs stovnar og formaður Volker var, eftir deyða hansara í 1984. Grunnurin hevur higartil veitt seks stuðulsfæ til Johannes Andreassen, Ernst Dalsgarð, Sámuel Petersen, Onnu Klett, Ólavur Jacobsen, Sunleif Rasmussen og Elsu Súsonnu Dalsgarð. Upprunaligt stovnsfæ fekk við jarðarferð Volkers. Stuðlar til grunnin: Konsertfelagið og Fjølrit.

Vit hava fingið **NÝGGJA** **SPROYTUKABINU**

Um tit lakera bilin
hjá okkum, kunnu tit
lána bil frá okkum ímeðan.

LEIVUR LINDENSKOV

Bilverkstaður

900 Vágur

Tlf. 74100